

Oppenheimer

WO II. De Amerikanen voelen de hete adem van de Duitsers in hun nek in de race om als eerste een atoombom te ontwikkelen. In Los Alamos, een afgelegen gebied in New Mexico, wordt in het grootste geheim een uniek onderzoekscentrum opgezet met maar één doel: een atoombom maken die de oorlog zal beslissen. Luitenant-generaal Leslie Richard Groves zoekt koortsachtig naar de beste wetenschappers om het geheime lab te bemannen. Hij komt uit bij de raadselachtige natuurkundige Robert Oppenheimer.

Christopher Nolan, één van de weinige hedendaagse regisseurs die auteurscinema perfect weet te verweven met grote blockbuster-successen, voegt met Oppenheimer nog maar eens een nieuw genre toe aan zijn reeds indrukwekkende palmares (Tenet, Dunkirk, Interstellar, Inception, The Dark Night). Hij strikte Cillian Murphy (Peaky Blinders), de Ierse acteur met de meest enigmatische ogen, voor de rol van Oppenheimer en vulde de cast aan met een rits aan topacteurs, zoals Oscarwinnaars Matt Damon, Rami Malek en Oscargenomineerde Florence Pugh. Een overdaad aan acteertalent dat, aangevuld met Nolans eigenzinnige regisseursvisie, ongetwijfeld opnieuw zorgt voor een authentiek cinematografisch spektakel zoals alleen Nolan dat maken kan.

Regie: Christopher Nolan
Cast: Cillian Murphy, Emily Blunt,
Matt Damon, Robert Downey Jr.,
Florence Pugh e.a.
ENG gesproken, **NL/F** ondertiteld
Verenigde Staten, 2023
duur: 3u

BINNENKORT

Barbie
zo 26.11.23 – 17u

WJL
di 28.11.23 – 20u30
ma 11.12.23 – 9u15 + 19u
i.s.m. Sempër

Duty of Care
ma 4.12.23 – 20u
i.s.m. Milieuraad

Àma Gloria
di 5.12.23 – 20u30

**L'amour tout court
+ Strange way of life**
di 12.12.23 – 20u30

Het Smelt
di 19.12.23 – 20u30
extra vertoning op
di 2.01.24 – 20u30

www.ccstrombeek.be/film
tickets@ccstrombeek.be

Interview

CHRISTOPHER NOLAN OVER OPPENHEIMER

Niels Ruëll, Knack Focus, 19.07.23

Dingen waardoor je Christopher Nolan minstens tien jaar te oud inschat: zijn grijs maatpak met zwarte das, zijn authentieke Britse stijfheid, uitspraken als 'Ik bén de oude analoge, maffe filmmaker die nog op pellicule draait' maar ook de som van dertien totaalspektakels die meer dan vijf miljard dollar, 11 Oscars en 36 nominaties oprachten. En hij wordt eind deze maand pas 53.

In 1980 was de Brits-Amerikaanse regisseur van de *Dark Knight*-trilogie (2005-2012), *Inception* (2010) en *Interstellar* (2014) dertien en doodsbenuwd voor een nucleaire holocaust – met dank aan de Koude Oorlog. Later kwam hij erachter dat de wetenschappers achter de eerste kernbom ooit ten tijde van hun experimenten statistisch niet konden uitsluiten dat de hele atmosfeer zou ontbranden. 'En toch hebben ze doorgezet met de Trinitytest', zegt Christopher Nolan. 'Ik vind dat de meest dramatische situatie in de wereldgeschiedenis. Er was een kans dat aan alle leven op aarde een einde kwam, en nog drukten ze op de knop.'

Laat het duidelijk zijn: *Oppenheimer* komt niet uit de lucht vallen. Nolan zet zijn reputatie als opperhoofd van de intelligente blockbuster op het spel en vergaarde een interstellaire cast voor een overrompelende, voor het grote scherm gecomponeerde moderne mythe: het kernachtige levensverhaal van de enigmatische Joodse natuurkundige die het leger wetenschappers aanvoerde dat Amerika voor nazi-Duitsland aan de kernbom hielp en zo de wereld in het atoomtijdperk stortte: Julius Robert Oppenheimer.

Zonder omwegen: waar wil jij met *Oppenheimer* heen?

Christopher Nolan: Ik heb geen specifieke boodschap in gedachten. Cinema gedijt niet bij didactiek. De kijker heeft een natuurlijke weerstand tegen lessen. Terecht. Het is niet aan een film om je te zeggen wat je moet denken.

Oppenheimer is geen documentaire, we houden geen pleidooi voor of tegen iets of iemand. Of je dat nu leuk vindt of niet: Robert Oppenheimer is de belangrijkste mens die ooit heeft bestaan. Zijn verhaal is uitermate fascinerend en complex en roept een myriade van paradoxen, ethische dilemma's en moeilijke vragen op. Vragen waarop niemand het antwoord heeft. Vanuit dramatisch oogpunt is dat puur goud.

Geen schooltelevisie, dus. Maar wat dan wel?

Enkele uren in Robert Oppenheimers hoofd doorbrengen en zo onvermijdelijk begrip ontwikkelen voor wie hij was en misschien ook voor waarom hij deed wat hij deed. Ik hoop op een grote resonantie: zijn verhaal, de film zou je moeten achterlaten met zorgwekkende, ambigue, complexe vragen. Ik vermoed dat elke kijker de ervaring op zijn manier zal interpreteren. Oppenheimer is als een rorschachtest. Je kunt er het grootste en het verschrikkelijkste van Amerika in zien. Of het grootste en het verschrikkelijkste van de wetenschap.

Je ruimte-epos *Interstellar* (2014) getuigde ook al van een grote liefde voor wetenschap en technologie. Waar deed je die op?

Mijn initiële interesse in fysica, de wetenschap en het universum dateert uit mijn jeugd en werd aangezwengeld door films en sciencefiction. Ik ben een kind van de jaren zeventig, toen Georges Lucas met de eerste *Star Wars* op de proppen kwam. Ook de door astronoom Carl Sagan gepresenteerde serie *Cosmos: A Personal Voyage* deed mijn verbeelding op hol slaan.

Die passie kon ik kwijt in *Interstellar*. Voor die film werkte ik samen met Kip Thorne, de Amerikaan die de Nobelprijs voor Natuurkunde won. De dramatische mogelijkheden die zich manifesteren wanneer je vanuit een wetenschappelijk perspectief naar het universum kijkt, vind ik zeer opwindend en meeslepend. *Tenet* (2020) was weer sciencefiction maar ook daarvoor hielp Kip Thorne me met de wetten van de tijd en de fysica. Ook voor *Oppenheimer* heeft hij ons bijgestaan.

Geen overbodige luxe: met *Oppenheimer* snij je de kwantummechanica aan. Hoe hou je die ingewikkelde materie behapbaar voor de doorsnee toeschouwer?

Na de relativiteitstheorie van Einstein zorgde de kwantummechanica in de jaren twintig voor een revolutie in de natuurkunde. Het weefsel van de wereld werd volledig herdacht. Brilljante wetenschappers visualiseerden de wereld op een manier die niemand anders kon begrijpen. Op leken komt dat over als magie. Tot op vandaag is de kwantumfysica nog altijd niet verzoend met de klassieke natuurkunde. Er is nog veel mysterie.

De film toont heel expliciet hoe de jonge Oppenheimer probeert om kwantumfysica te visualiseren en probeert om voort te bouwen op de ontdekkingen van Einstein. Hij kijkt naar de 'saai' zaken om ons heen maar ziet energie en energiegolven. Hoe opwindend. Die bijna mystieke, magische component is dramatisch en herkenbaar. Ik bedoel maar: de kijker hoeft het niet te begrijpen, hij moet enkel de opwindende van een revolutie voelen zoals Oppenheimer die ervoer.

Cillian Murphy is een geweldige Oppenheimer. Had je de Peaky Blinders-ster al in gedachten toen je het scenario schreef?

Neen. Ik probeer gedisciplineerd te schrijven. Als een personage echt heeft bestaan, zoals Oppenheimer, dan is het de laatste van je zorgen wie die man moet vertolken. Je wilt geen afleiding.

Het boek *American Prometheus: The Triumph and Tragedy of J. Robert Oppenheimer* van Kai Bird en Martin J. Sherwin lag op mijn schoot toen ik het scenario finaliseerde. Op de cover staart Oppenheimer je aan met zijn ongelofelijk intense, blauwe ogen. Ineens schoot me te binnen dat ik bevriend ben met iemand die dat ook kan: Cillian Murphy. Ik ken hem sinds ik hem aan een schermtest onderwierp voor Batman in *Batman Begins* (Murphy zou uiteindelijk niet het titelpersonage in die film vertolken maar de slechterik Scarecrow, nvdr.) Het was me snel duidelijk dat hij een van de grootste talenten en beste acteurs van zijn tijd is. Wij werken al ruim twintig jaar samen. Zonder ego's, heerlijk simpel.

Lees meer op de website

<https://www.ccstrombeek.be/film/oppenheimer>

